

— A legjobb nevelésben részesültünk, és bizony akár hiszed, akár nem, mindennap mentünk iskolába.

— Én is mindennap mentem, — mondta Alisz, evvel nem kell olyan nagyon büszkélkedned!

— Külön óráitok is voltak? — kérdezte a hamis teknősbéka kissé megszeppenve.

— Hogyne, — válaszolt Alisz, — mi franciát és zenét is tanultunk.

— És mosást nem? — faggatta tovább a hamis teknősbéka.

— Persze, hogy nem! — méltatlankodott Alisz.

— Oh, akkor te nem jártál olyan jó intézetbe, mint én! — mondta a hamis teknősbéka és nagy megkönnyebbülés volt a hangjában. — Nálunk a számla végén mindig ez állott: Francia, zene és mosás — külön.

— Nálad persze ez nem szerepelt, — szólt Alisz, — hiszen a tenger fenekén éltél.

— Bizony nem, — mondta a hamis teknősbéka szomorú sóhajjal, — én a különórákat nem tudtam megfizetni. Csak a rendes tantárgyakat tanulhattam.

— Mik voltak azok? — kérdezte Alisz.

— Először is helyes-sírást tanultunk, — válaszolta a hamis teknősbéka. — Azután a négy számtani alpműveletet: összekapni, kidobni, szorongni és oszlni.

— Milyen tantárgy az az összekapás? — szólt közbe Alisz. — Még sohasem hallottam róla.

A griff meglepetésében mind a két patáját fölemelte. — Nem tudod, mi az összekapni? — kiáltotta. — De hogy kidobni, mit jelent, azt remélem tudod!

— Igen, — felelt.

— Nahát akkor dod mi az összekapni?

Alisz nem mert így hát újra a hamis

— Mit tanultatok még?

— Tanultunk fal

hamis teknősbéka, us

tárgyakat. — Egy öre

órákat adott és hete

rajztanár, aki rajzani

— Hát az hogy ne

— Ezt sajnos ne

neked, — mondta a h

ben nem voltam na

meg egyáltalában ne

— Nem volt idő

ehelyett klasszikus

öreg ráktól.

— Én ilyen dolg

— sóhajtott a ham

azt mondják, nagy

rögni.

— Bizony, bizony

is és mind a ketten

bukkal.

— Hány órátok

totta meg Alisz a c

relje a beszélgetést.

— Első nap tíz,

így tovább, — mon

— Milyen külön

zott Alisz.

— Természetes,

— Ha több lett vol

megnyúlt volna az

Ez a válasz anny